

sesstedet er beliggende, på forhånd har indgået en overenskomst med det pågældende tilbud, der generelt godkender tilbudet til varetagelse af specialundervisning efter folkeskolelovgivningens bestemmelser.

Selv om der er indgået en sådan overenskomst med et eller flere tilbud i kommune, betyder det ikke, at det ikke står kommunen frit for at benytte sig af tilbudet.

Jeg kan oplyse, at lovforslaget ikke er til hinder for, at en kommune anbringer et barn i et anbringelsessted uden for egen kommune, med hvilket der er indgået en sådan overenskomst om stedets generelle egnethed til varetagelse af specialundervisning efter folkeskolelovgivningens bestemmelser. Hvis den kommune, hvor anbringelsesstedet er beliggende, nægter at medvirke til henvisning af barnet til undervisning sammesteds, vil det således ikke nødvendigvis bevirke andet, end at den pågældende kommune forpligtes til at henvise barnet til et andet og bedre egnet undervisningstilbud i kommunen.

Det skal imidlertid tilføjes, at lovforslaget ikke tilsigter at give et dagbehandlingstilbud eller anbringelsessted et retskrav på at indgå en overenskomst med den stedlige kommune. Det er alene den kommune, hvor tilbudet er beliggende, der afgør, om den ønsker at indgå en overenskomst, der kan bevirke, at kommunen herefter konkret kan henvise et barn til undervisning i tilbudet.

Spørgsmål 17:

Ministerens kommentar udbedes til henvendelsen af 30. april 1998 fra Amtrådsforeningen vedrørende bemærkninger til lovforslaget, jf. L 14 - bilag 18.

Svar:

Amtrådsforeningen har i sin henvendelse af 30. april 1998 til Folketingets Uddannelsesudvalg fremført synspunkter svarende til Amtrådsforeningens svar på høringen over lovforslaget.

Jeg har følgende kommentarer til henvendelsen af 30. april 1998:

1. Undervisning i en døgninstitution.

Udlægningen i 1980 af den statslige særfor-sorg til kommuner og amtskommuner indebar blandt andet, at amtskommunerne fik ansvaret for den vidtgående specialundervisning af børn

og unge, der bor eller opholder sig i den pågældende amtskommune. Det fremsatte lovforslag indebærer ikke en udvidelse af dette ansvarsområde.

Amtskommunerne kan opfylde deres undervisningsforpligtelse ved at henvise en elev til undervisning på en amtskommunal folkeskole, dvs. en amtskommunal specialskole, eller ved at indgå overenskomst med en kommune om varetagelse af undervisningen.

Amtskommunerne kan endvidere for børn, der har ophold i en døgninstitution efter bistandslovens § 96 - fra 1. juli 1998 § 51 i lov om social service - opfylde deres undervisningsforpligtelse ved at etablere en undervisning i den pågældende institution.

Af gældende folkeskolelov fremgår, at amtskommunernes ansvar alene vedrører den vidtgående specialundervisning. Den almindelige undervisning efter folkeskoleloven, herunder den almindelige specialundervisning, er et primærkommunalt ansvar.

Gældende lov fastsætter, at der til børn og unge, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand. Jeg henviser i den forbindelse til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, s. 4 og 5. Det er med lovforslaget lagt til grund, at undervisning af et barn eller en ung i et anbringelsessted kun kan finde sted i de tilfælde, hvor barnet eller den unge ikke kan få udbytte af den almindelige undervisning i folkeskolen. Børn og unge, der ikke har behov for specialundervisning, vil derfor skulle følge undervisningen i de gængse skoleformer.

Som det er tilfældet i dag, vil det også med lovforslaget være den enkelte (amts)kommune, der beslutter, om et barn eller ung skal henvises til undervisning i et anbringelsessted.

2. Samarbejdet mellem forskellige myndigheder.

Jeg henviser til de almindelige bemærkninger til lovforslaget s. 4, 2. spalte. Det fremgår heraf, at Undervisningsministeriet og Socialministeriet i en fælles vejledning vil beskrive, hvorledes samarbejdet om barnets anbringelse og undervisning kan finde sted mellem de sociale anbringende myndigheder og skolemyndighederne i de involverede kommuner og amtskommuner, når der skal tages stilling til undervisningen af de pågældende børn eller unge.

3. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget.